

6. Сторожук О.В., Заярнюк О.В. Сучасні інноваційні технології в управлінні персоналом. Напрями економічного зростання та інноваційного розвитку підприємства // Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції студентів, аспірантів та молодих учених. 16 квітня 2021 р. - Кропивницький : РВЛ ЦНТУ, 2021. - 230 с., С. 191-193.

7. Шведкий В.А. Стратегічний розвиток енергетичних компаній в умовах глобальної енергетичної трансформації. *Ефективна економіка*. 2022. №10.

Бровченко Г.В.

здобувачка вищої освіти, група МЕ-21М

Центральноукраїнський національний технічний університет

м. Кропивницький

ОСОБЛИВОСТІ МЕНЕДЖМЕНТУ ЗАКЛАДУ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Війна росії проти України вимагає перегляду сукупності підходів до управління роботою закладів охорони здоров'я з тим, аби надати гідну відповідь як воєнним, так і післявоєнним викликам. Цілі сталого розвитку [6] ухвалені на саміті ООН на період від 2015 до 2030 року та нараховують 17 глобальних цілей. Відповідно до них, ціль №3 передбачає міцне здоров'я та благополуччя. Поза сумнівом, в умовах ведення війни, протистояння російській агресії, тисячам вбитих і поранених військових та мирних жителів, вкрай важко уявити собі досягнення цієї цілі. Разом із тим, українські лікарі сумлінно тримають медичний фронт рятуючи найцінніше - людські життя.

На сьогоднішній день система охорони здоров'я України постала перед серйозними викликами та стикається із великою кількістю проблем.

Сучасні напрацювання в галузі менеджменту, а також його особливостей у сфері охорони здоров'я розглядаються в роботах багатьох українських учених, серед яких Гладун З., Никонюк К., Сторожук О. [1, 4, 5].

Україна вступила у XXI ст. з одним з найгірших у Європі показників життєдіяльності і тягарем багатьох соціально-економічних та демографічних проблем. Кардинальні зміни соціально-економічної системи призвели до деструктивних процесів в економіці, скорочення виробництва, зменшення внутрішнього валового продукту та дефіциту бюджету. Гальмування економічних та соціальних реформ, неповна трудова зайнятість або безробіття, низький рівень заробітної плати та пенсій, несвоєчасна їх виплата, недостатня правова і соціальна захищеність громадян, соціально-політичне напруження сприяли погіршенню життя більшості населення. Особливо складним стало матеріальне становище літніх людей, які змушені жити на мізерну пенсію. Серйозні соціальні проблеми постали також перед молоддю, особливо перед молодими сім'ями, які не завжди мають гідну роботу і заробітну плату, не здатні придбати житло і тому не можуть дозволити собі народження дитини [2, с. 24].

Система охорони здоров'я є особливою сферою державного управління адже вміщує в собі сукупність соціально-економічних відносин та є взаємопов'язаною із іншими галузями національної економіки та сферами державного управління. На такому взаємозв'язку наголошується в Національній стратегії реформування системи охорони здоров'я на період 2015-2020 років: "Під час реформування та модернізації системи охорони здоров'я України повинні бути окреслені цілі та завдання виконання яких допоможе реалізувати соціальні цінності та прагнення в дусі традицій сучасної, демократичної Європи. Право людини на здоров'я повинно базуватися на економічному та соціальному розвитку і політичній стабільності. Україна потребує ефективного функціонування юридичних, фінансових, економічних, структурних, управлінських, організаційних, інформаційних і комунікаційних інститутів із метою досягнення найкращих результатів для здоров'я" [3].

Реальним досягненням за часів незалежності України стало створення сучасного

законодавства про охорону здоров'я, перехід від монополії держави на надання медичної допомоги до формування багатокладної системи охорони здоров'я населення, що закладає підвалини для створення в ній конкурентного середовища в майбутньому, а відтак - підвищення якості медичної допомоги населенню. За останні роки зроблено певні кроки щодо забезпечення рівноправності закладів різних форм власності. Однак, умови економічної кризи в скрутне матеріальне становище більшості громадян України стримують розвиток недержавного сектору охорони здоров'я, а відтак - роботу по реформуванню організації охорони здоров'я населення, по її правовому забезпеченню не можна вважати завершеною. Одним із наступних кроків розвитку системи охорони здоров'я, як видається, стане запровадження в країні загальнообов'язкового соціального медичного страхування [1].

Підсумовуючи вище сказане виокремимо та узагальнимо основні напрямки реформ системи охорони здоров'я, що необхідно здійснити задля адаптації європейських соціальних стандартів в Україні:

- запровадити нові системи соціального страхування;
- децентралізувати систему управління та фінансування закладів охорони здоров'я;
- провести вибірково приватизацію медичних установ;
- посилити роль первинного і амбулаторного обслуговування;
- скоротити лікарняне господарство;
- впровадити нові методи спостереження за станом здоров'я населення;
- розвивати сучасну інфраструктуру у галузі охорони здоров'я [2, с. 69].

Література:

1. Гладун З.С. Концептуальні засади державно-правового регулювання відносин у сфері охорони здоров'я населення. Медичне право України: проблеми становлення та розвитку: мат-ли I Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Львів, 19-20.04.2007. С. 73-79.

2. Державне управління охороною здоров'я України: [монографія]. - Вид-во ДУ "Український інститут стратегічних досліджень МОЗ України", К., 2014. - 312 с.

3. Національна стратегія реформування системи охорони здоров'я в Україні на період 2015-2020 років. URL: <https://moz.gov.ua/uploads/0/691-strategiya.pdf>

4. Никонюк К.О. Реформування системи охорони здоров'я як важливий крок до адаптації європейських соціальних стандартів України. *Актуальні проблеми міжнародних відносин*. 2011. Випуск 97 (Частина I). С. 68-69.

5. Строжук О.В. Сучасний менеджмент у закладі вищої освіти: роль мотивування викладачів. Конкурентоспроможна модель інноваційного розвитку економіки України: матеріали IV Міжнар. наук.-практ. конф., м. Кропивницький, 21 квіт. 2021 р. / М-во освіти і науки України, Центральноукраїн. нац. техн. ун-т. - Кропивницький : ЦНТУ, 2021. - 195 с. - С. 71-73.

6. Цілі сталого розвитку. URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A6%D1%96%D0%BB%D1%96_%D1%81%D1%82%D0%B0%D0%BB%D0%BE%D0%B3%D0%BE_%D1%80%D0%BE%D0%B7%D0%B2%D0%.

Худояр Л.Л.

здобувачка вищої освіти, група МЕ-21М

Центральноукраїнський національний технічний університет

м. Кропивницький

ТЕОРЕТИЧНЕ ОБҐРУНТУВАННЯ ФУНКЦІОНУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ

В умовах мінливості світової економіки ефективність функціонування всієї економічної системи України та діяльність її суб'єктів є непередбачуваною та неперепрогнозованою. Сучасне